

[Paul Møller.]

Men jeg vil dog gerne gøre en enkelt bemærkning vedrørende dette befordringsfradrag, der jo ikke bliver mindre indviklet ved, at vi er kommet til at arbejde med to beløbsgrænser, nemlig både 400 kr. og 500 kr. Der er en ting, der ikke er blevet behandlet under udvalgsarbejdet, men som jeg gerne vil have bekræftet af den højtærede finansminister, og det er spørgsmålet om tilfælde, hvor både mand, hustru og børn har befordringsudgifter. Hvis manden og hustruen begge bor i Lyngby og begge har arbejde i København, vil de tilsammen komme op over 500 kr.s grænsen med hensyn til deres togkort, og da er det spørgsmålet, om de kan få dette fradrag. Så vidt jeg kan læse — det er et spørgsmål, jeg stiller til den højtærede finansminister ... (*Finansministeren* (Kampmann): Er det stillet?). Nej, jeg stiller det nu, hvis den højtærede finansminister vil ulejlige sig med at høre, hvad der siges fra talerstolen. (*Finansministeren* (Kampmann): Det kommer an på, hvad det er!). Jeg vil gerne stille dette spørgsmål til finansministeren: så vidt jeg kan læse dette forslag efter den foreslåede ændring, så har alle, der er sambeskattet med en person, og hvis befordringsudgifter tilsammen med dennes overskrider de beløbsgrænser, der er nævnt i forslaget, henholdsvis 400 og 500 kr., ret til at få det overskydende beløb refunderet i et fradrag på deres selvangivelse, det vil sige både sambeskattede hustruer og sambeskattede børn, der for eksempel har skolekort og søger ind til byen af den grund. Det er et spørgsmål, som jeg synes vi må have klaret, derfor stiller jeg det, og hvis den højtærede finansminister siger, at det er rigtigt forstået, det er rigtigt opfattet, så har jeg ikke noget at indvende. Men det betyder jo, hvilket man nemt kan se, at dette befordringsfradrag bliver noget andet og noget mere end det, man talte om ved første behandling.

Jeg er glad for, at vi har kunnet enes om at sætte en lavere grænse for fradrag for gaver til velgørende formål end de 200 kr., som først var foreslået, og jeg kan støtte forslaget om, at man her går ned til 100 kr.

Jeg synes, at den formulering, man nu har fundet med hensyn til de ældre medborgeres forsørgermæssige stilling er bedre

end den, der var foreslået ved første behandling, selv om den jo heller ikke i sig selv bidrager til en forenkling af forsørgerbegrebet.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger om de ændringsforslag, vi stiller i fællesskab fra udvalgets side, og som den konserverive folketingsgruppe kan tiltræde. Derimod vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om børnefradraget.

Som det fremgår af betænkningen, har regeringspartierne ment, at man skulle gå ned til 500 kr. i fradrag for det første barn og 700 kr. for hvert af de følgende børn, mens vi mener, at man for at undgå en områdeinddeling på dette område skal gå over til hovedstadsområdets takster, nemlig 600 kr., 700 kr. og 800 kr. for henholdsvis det første barn og de børn, der følger derefter. Jeg tror, det vil være forkert, at vi i denne ligningslov foregriber afgørelsen til foråret om børnetilskud, som man jo gør det ved at gennemføre regeringspartiernes forslag. Det forudsætter nemlig, at man bliver enig om nogle højere børnetilskud til foråret. Men jeg tror også, at det principielt er forkert — og det er en af de ting, der deler os skattepolitisk — hvis man mere og mere går over til børnetilskud og går bort fra børnefradrag. Vi gik ganske vist i det reformforslag, vi fremsatte sidste vinter, ind for et ensartet børnefradrag i indkomstopgørelsen på 1000 kr. for alle børn, mens vi derimod er gået ind for en indskrænkning af børnetilskudsordningen, idet vi mener, at børnetilskuddene, fradraget i skatten, som man nu taler om, specielt må komme de familier til gode, der har lave indkomster og mange børn.

Hvis vi nu skulle bevæge os over i enighed med regeringspartierne, så ville vi altså derigennem helt forlade den opfattelse, vi principielt har af sammenhængen mellem børnefradrag og børnetilskud; vi ville efter mit skøn derigennem også gribe ind i selve byrdefordelingen skattepolitisk på en måde, vi ikke ønsker, idet vi jo også fra udvalgsbetænkningen ved, at regeringspartierne kun har villet binde sig til at give dækning i børnetilskudsordningen for familier under visse indkomster, hvorved familier over disse visse indkomster, som man taler om i udvalgsbetænkningen, vil få en skattemæssig forhøjelse ved den nedskæring af børne-